

sultat for Forbindelsen med Sjælland end nu; men dette er ikke Tilfældet, idet det naturligvis er en Fordel, naar Ruten er daglig, og Kørselen mellem Kallundborg og København bliver hurtigere. Jeg skal imidlertid indrømme, at, for at denne Rute skal faa den Betydning for Nørrejylland, som den har Krav paa, vil det være nødvendigt efterhaanden at udvide og forbedre navnlig de Tog i Sjælland, hvis Afgangstider og Ankomsttider rette sig efter denne Dampstøvsfart. Dette kan ske ad Aare, efterhaanden; der er ingen af vore gennemgaaende Ruter, som for 10 Aar siden vare det, som de nu ere, hvad enten man saa tager Ruten over Store- eller Lillebælt, over Gedser eller Korsør—Kiel. Alle disse Ruter have i Løbet af de Aar, i hvilke de have bestaaet, modtaget betydelige Forbedringer. Man har ikke begyndt paa nogen af disse Ruter med saa fuldkomne Skibe, saa fuldkomne Forbindelser i det hele taget og saa hurtige Tog, som ønskeligt var; men efterhaanden, som Ruterne have trukket Trafikken til sig, har man forbedret og udvidet dem. Jeg er aldeles vis paa, at det samme vil blive Tilfældet med denne Rute, at det efterhaanden vil vise sig, at man vil gaa længere og længere ad den Vej, hvorpaa man gør det første Skridt, og jeg tror, at det vil kunne gøres uden væsentlige Ofre for Statskassen. Endvidere er det Krav, som en stor Del af Sjælland er berettiget til at stille, naar man ser hen paa de betydelige Ofre, som gøres af Statskassen for andre Forbindelser, som ikke direkte komme Landets egne Indvaanere til Gode, undtagen gennem de Fordele, som derigennem indvindes for Statskassen, som endog for Øjeblikket ikke ere indbundne for denne, men som ventes indbundne.

Udvalget har tiltraadt en Bevilling paa 250,000 Kr. til dansk Industris Deltagelse i Verdensudstillingen i Chicigo, men har stillet det Underændringsforslag, at det betegnes som Tilskud til Industriforeningen i København. Udvalget har selvfølgelig været noget i Tvivl om, hvorvidt det var forsvareligt at gaa til denne meget betydelige Bevilling til et jaadant Foretagende som Deltagelse i Udstillingen i Chicigo. Vi vide jo godt, at vor Industri ikke har stor Betydning som Eksportindustri, og at Toldforholdene i Nordamerika ere saa ugunstige for Indførelse af industrielle Produkter som vel muligt. Alt det kunde gerne gøre os betænkelige lige over for det Spørgsmaal, om vi burde give denne Bevilling, men vi have dog over for Industriforeningens Fremstilling af Sagen ikke ment at burde nægte denne Bevilling, idet Københavns Industri-

forening, der som bekendt omtrent er den ledende Forening for dansk Industri, det vil sige for største Del af den danske Industri, anser det for aldeles utvivlsomt, at Nægtelsen af dette Beløb vil virke i højeste Grad deprimerende ikke alene paa de danske industridrivende, men ogsaa paa de Forbindelser, som de have dels med vore Landsmænd og dels med andre i Nordamerika. Dertil kommer endvidere den Betragtning, at det lige over for den amerikanske Regering, som vi jo staa i venkfabeligt Forhold til, vil se underligt ud, om vi, naar andre mindre Stater, og navnlig vore skandinaviske Naboer lade sig repræsentere paa denne Udstilling, ikke ville gøre det. Det er nødvendigt at give Bevillingen nu, og umuligt at vente dermed til næste Samling, skønt Udstillingen først skal holdes i 1893, thi der skal gøres saa mange Forberedelser og afholdes saa mange forberedende Udgifter, at det er nødvendigt, at have det hele i Orden i god Tid. Udvalget har altsaa ikke turdet nægte Bevillingen, men tilraader at tiltræde den. Jeg ønsker dog endnu dertil at bemærke, at denne Bevilling, endskønt den nominelt kun angaar Udstillingen af Industriprodukter, dog muligt vil komme til at omfatte mere. Der foreligger nemlig vel den mærkelige Erklæring fra de danske Kunstnere, at de ikke ønske at deltage i denne Udstilling; men der er formodentlig nogen Udsigt til, at de kunne betænke sig inden den Tid, da den endelige Beslutning maa tages. Efter hvad der er meddelt Udvalget, er der imidlertid ikke noget i Vejen for, at Kunstnerne kunne komme til at deltage for den samme Bevilling, her er givet. Der vil nemlig for den samme Bevilling blive stiftet ovre i Chicigo et særligt Lokale for den danske Udstilling; denne vil ikke blive delt mellem de forskellige Fagafdelinger derovre, men den vil blive samlet i en enkelt dansk Afdeling, og der er ikke noget i Vejen for, at Kunstnerne kunne komme til at hænge deres Malerier op paa Bæggene i det Lokale, hvor Industriprodukterne udstilles, og der er ikke noget i Vejen for, at de kunne komme med, uden at dette vil forholde sig som særegen Udgift. Landbruget vil derimod ikke kunne komme til at deltage i denne Bevilling, men jeg tror heller ikke, der nogetsteds blandt vore Landbrugere rører sig noget som helst Ønske om at komme til at udstille i Chicigo. Jeg er temmelig overbevist om, at Udstilling af et arbejdende Mejeri, som det man lavede i København i 1888, har man ikke lyst til; man vil ikke ovre i Chicigo lære Amerikanerne at lave Smør; det faa de virkelig Lov til at komme her over og lære, hvis de ville; der er ingen